Випробування (за оповіданням Джека Лондона «Жага до життя»). 6 клас

Справжнє ім'я відомого американського письменника Джека Лондона-Джон Гріфіт. За своє життя він створив 19 романів, 18 збірок оповідань та статей, а також численні п'єси, вірші, автобіографічні книжки.

Перша збірка його новел мала назву «Північна Одіссея» (1900), наступні — «Бог його батьків», «Діти морозу» (1901). Всі вони утверджують талант автора, його також визнає Америка і весь світ. У творах Лондона змальовані люди, схильні до ризику і сміливих вчинків, вони люблять мандрувати, весь часу пошуку щастя і багатства. У Лондона є й анімалістичні твори — «Поклик предків» (1903), «Біле ікло» (1906). Герої цих повістей — собаки, але наділені людськими рисами характеру.

Джек Лондон зазнав багато труднощів у житті: він жив без батька і матері, а виростив його вітчим, який і дав йому своє ім'я. Майбутній письменник займався здебільшого самоосвітою, бо грошей на навчання не було. І майже усього він досяг завдяки власному розумові, волі, наполегливості. Такі ж і його герої. Оповідання Джека Лондона «Жага до життя» справляє мене сильне враження. Від першого до останнього рядка знаходишся в напрузі, стежиш за долею героя, затамувавши подих. Переживаєш і віриш, що він залишиться живий.

На початку розповіді перед нами два товариші, що поневіряються Аляскою в пошуках золота. Вони змучені, голодні, рухаються з останніх сил. Здається очевидним, що вижити в таких важких умовах можна, якщо є взаємна підтримка, взаємовиручка. Але Білл виявляється поганим другом: він кидає товариша після того, як той підвернув ногу, переходячи кам'янистий струмок. Коли головний герой залишився один серед безлюдної пустелі, із травмованою ногою, його охопив розпач. Але він не міг повірити, що Білл остаточно кинув його, адже він ніколи не вчинив би так з Біллом. Він вирішив, що Білл чекає його біля схованки, де вони сховали разом добуте золото, запаси їжі, патрони. І ця надія допомагає йому йти, перемагаючи страшний біль у нозі, голод, холод і страх самотності.

Але яке ж було розчарування героя, коли він побачив, що-схованка порожня! Білл зрадив його вдруге, забравши всі припаси і прирікаючи його на вірну смерть. І тоді людина вирішила дійти, що б там не було, що виживе, незважаючи на зраду Білла. Герой збирає в кулак усю волю і мужність і бореться за своє життя. Він намагається голими руками ловити куріпок, їсть корені рослин, захищається від голодних вовків і повзе, повзе, повзе, коли вже не може йти, обдираючи до крові коліна. На шляху він знаходить тіло Білла, якого загризли вовки. Зрада не допомогла йому врятуватися. Поруч лежить мішечок із золотом, який жадібний Білл не викинув до останнього моменту. А головний герой навіть

не думає забрати золото. Воно тепер не має для нього ніякого значення. Людина розуміє, що найдорожче — це життя. А шлях його стає усе важчим і небезпечнішим. У нього з'являється супутник — голодний і хворий вовк. Починається хвилюючий двобій між змученою і ослаблою людиною і вовком. Кожний з них розуміє, що виживе тільки в тому випадку, якщо вб'є іншого. Тепер людина увесь час напоготові, вона позбавлена відпочинку і сну. Вовк чатує на неї. Варто людині на хвилину заснути, вона відчуває на собі вовчі зуби. Але герой виходить переможцем з цього випробування і, врешті-решт, добирається до людей.

Звичайно, дуже переживаєш, коли читаєш, як людина з останніх сил кілька днів повзе до корабля. Здається навіть, що люди не помітять його. Але усе закінчується добре. Герой був врятований.

Зрозуміло, що вижити людині допомогли її мужність, завзятість, величезна сила волі і любов до життя. Ця розповідь допомагає усвідомити, що навіть у найнебезпечнішій ситуації не можна впадати у відчай, потрібно вірити в краще, зібратися із силами і боротися за життя.